

17 да мя испроводите въ Иудеѣхъ. И тѣй като бѣше това намѣреніе-то ми, да ли съмъ лекоумно постѣпилъ? или намѣреніе-то ми е намѣреніе ^уплътско, за да бѣде у мене ту
18 ей ей, ту не не? Вѣренъ е Богъ, че сло-
19 во-то ни къмъ васъ не станѣ ей и не. Защото Исусъ Христосъ ^фСынъ Божій, проповѣданный-тъ у васъ отъ насъ, отъ мене и Силуана и Тимоѳея, не станѣ ей и не,
20 но въ него станѣ ^хей. Защото ^цвсичкы-тѣ Божіи обѣщанія въ него сѣ ей, и въ него
21 аминь за славѣ Божіѣхъ чрѣзъ насъ. А кой-то ны утвърдява съ васъ въ Христа, ^ичи който ны е помазалъ е Богъ; Който ^изапечата насъ, ^ии даде обрученіе-то на Духъ-тъ въ сърдца-та ни.
25 И ^зазъ призовавамъ Бога за свидѣтель на моѣхъ-тѣ душѣхъ, ^иче понеже вы щадѣхъ
24 не съмъ дошелъ още въ Коринѣхъ; ^иНе че имамы власть на вѣрѣхъ-тѣ ви, но защото сме споспѣшници на радость-тѣ ви: понеже ^ичрѣзъ вѣрѣхъ-тѣ стоите.

ГЛАВА 2.

1 И това рѣшихъ въ себе си, ^ада не дохождамъ при васъ пакъ съ съскърбь. Защото ако оскърбявамъ азъ васъ, то мене кой ще да развесели, ако не тойзи, който е оскърбенъ отъ мене? И това исто-то ви писахъ, че, кога дойдѣхъ, ^бда нѣмамъ скърбь отъ тѣзи отъ които ми подобава радость да имамъ, като ^иимамъ увѣреніе на всинца вы, че моя-та радость е *радость* на всичкы васъ. Защото отъ голѣмѣхъ скърбь и сърдечнѣхъ тѣхъ писахъ ви съ много сълзы, ^ине да ся оскърбите, но да познаете голѣмѣхъ-тѣ любовь, коѣто имамъ къмъ васъ.

у Гл. 10; 2.

ф Марк. 1; 4.

Дук. 1; 55.

Дѣян. 9; 20.

х Евр. 15; 8.

ц Рим. 15; 8, 9.

и Иоан. 2; 20, 27.

и Ефес. 1; 15.

4; 50. 2 Тим.

2; 19. Откр.

2; 17.

и Гл. 5; 5. Е-

фес. 4; 14.

з Рим. 1; 9.

Гл. 11; 51.

Гал. 1; 20.

Филип. 1; 8.

и 1 Кор. 4; 21.

Гл. 2; 5. 12;

20. 15; 2, 10.

и 1 Кор. 5; 5.

1 Пет. 5; 5.

и Рим. 11; 20.

1 Кор. 15; 1.

а Гл. 1; 25.

12; 20, 21.

15; 10.

б Гл. 12; 21.

в Гл. 7; 16. 8;

22. Гал. 5;

40.

з Гл. 7; 8, 9,

12.